

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie skazanego **K. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 sierpnia 2024 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II
Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 27 maja 2024 r., sygn. akt II AKa 309/23 (WKK 40/24)

o odmowie przyjęcia kasacji

od wyroku Sadu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 29 stycznia 2024 r., sygn. akt II AKa 309/23

utrzymującego w mocy

wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 24 kwietnia 2023 r., sygn. II K 179/21

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 maja 2024 r., sygn. akt II AKa 309/23, Zastępca Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach odmówił przyjęcia kasacji, wskazując w uzasadnieniu na niedopuszczalność kasacji z uwagi na jej wniesienie przez obrońcę skazanego od wyroku skazującego na karę grzywny oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej

wykonania, przy jednoczesnym braku sformułowania w jej treści zarzutów o charakterze bezwzględnych przyczyn odwoławczych.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł skazany K. J. W uzasadnieniu wskazał, że Sąd Apelacyjny wadliwie uznał kasację jego obrońcy za niedopuszczalną, ponieważ zaskarżony wyrok zawiera „krzywdzące (...) rozstrzygnięcia, jest dolegliwy finansowo oraz pomija istotne kwestie związane z błędami w uzasadnieniu”. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu w celu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

W treści zarządzenia prawidłowo wskazano na treść obowiązującego przepisu art. 523 § 2 k.p.k., wobec której kasacja na korzyść oskarżonego nie przysługuje w wypadku skazania na inną karę niż kara bezwzględnego pozbawienia wolności, a więc na karę grzywny, karę ograniczenia wolności albo karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, albo w razie odstąpienia od wymierzenia kary, jak również w razie umorzenia lub warunkowego umorzenia postępowania, chyba że zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 (art. 523 § 4 pkt 1). K. J. prawomocnie skazano na karę grzywny i karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W treści wniesionej przez obrońcę skazanego K. J. kasacji nie sformułowano jednocześnie zarzutów mających charakter bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Okoliczności tych nie zakwestionował we wniesionym zażaleniu skarżący, wskazując jedynie, że zaskarżony wyrok zawiera „krzywdzące (...) rozstrzygnięcia, jest dolegliwy finansowo oraz pomija istotne kwestie związane z błędami w uzasadnieniu”. Tego rodzaju argumentacja nie jest wystarczająca do przełamania ustawowego ograniczenia dopuszczalności wniesienia kasacji, o jakim mowa w art. 523 § 2 k.p.k.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PGW]

[ał]

